

[Landbrugsministeren.]

ikke i den almindelige drift af sin landejendom.

Det glædede mig, at debatten i dag var mere fri for slagord og forenklinger end de artikler, der har kendetegnet nogle avisers omtale af lovforslagene. Det er længe siden, lovforslagene blev fremsat, og jeg kan selvfølgelig ikke vente, at alle skal huske, hvad jeg dengang sagde. Jeg skal nøjes med at gentage de oplysninger, jeg dengang gav om ejer- og bopælsforhold. Der var i 1960 7.600 ejendomme, som ejerne ikke beboede. Deraf ejedes ca. 1.500 af staten, kommuner eller selskaber. Der var 2.600 ejendomme, som ejedes af folk fra andre erhverv, der ikke beboede ejendommene. Endelig var der tilbage 3.600 ejendomme, der ejedes af landbrugere, hvor ejeren ikke havde bopæl på ejendommen; men man må gå ud fra, at i langt de fleste tilfælde har disse ejere af en sådan landejendom haft bopæl på en anden ejendom, så han fuldt ud opfylder de betingelser, der er stillet i lovforslaget. Jeg gør også opmærksom på, at alle bestående forhold respekteres, hvilket bevirker, at ingen nuværende ejer generes.

Der har under debatten været udtalt ønske om, at vi skulle have mere frisindede landbrugslove. Også her kan jeg gengive, hvad jeg sagde ved fremsættelsen: at selv efter gennemførelsen af det foreliggende lovforslag vil vi her i landet have en erhvervslov, der vil være udpræget liberal i forhold til de tilsvarende love i vore nabolande Norge, Sverige og Den vesttyske Forbundsrepublik. I alle disse lande kræves der tilladelse næsten til enhver erhvervelse af fast ejendom.

Jeg må også minde om, at folketinget har ændret reglerne for sammenlægning af landejendomme. Det skete efter en omtrent enstemmig indstilling fra landbokommissionen og med tilslutning her i tinget fra alle undtagen de konservative. Jeg undrer mig derfor ikke over, at det ærede medlem hr. H. C. Toft er utilfreds med denne vedtagelse og det, der kom ud af den dengang. Det kan undre mere, at det ærede medlem hr. Peter Larsen også er utilfreds, idet hans parti såvel i landbokommissionen gik ind for den, som det her i folketinget stemte for denne lov om øgede muligheder for sammenlægning.

Jeg skal dernæst sige lidt til de bemærkninger, som ordførerne har knyttet til enkelte områder inden for lovforslagene.

Selvfølgelig kan man i udvalget se nærmere på mange af de ting, der er foreslået; det er noget ganske naturligt og selvfølgelig. Man kan her bl. a. se på landbrugspligtens størrelse og omfang. Det er et spørgsmål, der er nævnt af flere ordførere. Jeg vil dog gerne understrege, at her må det være afgørende, at jorden havner, om jeg kan bruge det udtryk, fortrinsvis hos andre husmænd. I det hele taget overalt, hvor der er tale om sammenlægning eller om nedlægning, tror jeg det landbrugsmæssigt er særdeles værdifuldt, at vi søger at dirigere jorden derhen, hvor der virkelig er brug for den. Det gavner, som jeg før har sagt, ikke så meget en stor gård, om arealet øges med 5 eller 10 tdr. land, men det er ofte afgørende for en eksistens som selvstændig landbruger, hvis et brug på 10 tdr. land får andre 5 eller 10 tdr. land lagt ind under bruget.

Spørgsmålet om tilladelse til industrivirksomheder til køb af ejendomme kan vi også se på. I bemærkningerne til lovforslaget står der jo, at bestemmelsen ikke skal betyde nogen skærpelse. Disse bemærkninger har det ærede medlem hr. Peter Larsen også læst, men det ærede medlem sagde derom: man søger at berolige os. Jeg forstod, at det ærede medlem havde besluttet, at han ikke ville beroliges. Men lad os bare se rent lidenskabsløst på disse bemærkninger, så finder vi nok til forståelse.

Jeg kan ikke umiddelbart se, at gartnerierhvervet, som det ærede medlem hr. Peter Larsen omtalte, skades ved det lovforslag, jeg har fremsat, men også det er jeg parat til at se nærmere på. Det er ikke hensigten med det, og er der pletter, hvad jeg altså ikke umiddelbart kan se, må vi se i fællesskab at fjerne dem.

Til det ærede medlem hr. Niels Eriksen vil jeg gerne sige, at landbokommissionen er ikke lagt på is. Jeg tror, det ærede medlem helt er klar over forretningsgangen i behandlingen af disse jordlovsforslag, idet jeg går ud fra, at det ærede medlem herom er underrettet af sine partifæller. Det var jo netop venstre og de konservative, som ønskede disse forslag behandlet ikke i landbokommissionen, men i markedsudvalget,